

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011043
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113011043.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému E. R. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. účinného do 20.12.2012 v znení zák. č. 246/2012 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) prejednal na verejnom zasadnutí dňa 22. októbra 2013 odvolanie obžalovaného E. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. augusta 2013, sp. zn. 8T/65/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného E. R. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. augusta 2013, sp. zn. 8T/65/2013 bol obžalovaný E. R. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa, minimálne od mesiaca august 2011 do mesiaca október 2012, vždy v určitých presne neustálených intervaloch z presne nezistených miest, pričom jedno z nich bolo mesto J., nakupoval od presne nezistených osôb heroín v nezistenom množstve, ktorý priviezol do mesta Trenčín osobným motorovým vozidlom a následne dávkoval a predával konečným spotrebiteľom, ktorými boli aj A. B., trvale bytom Q., R. XXXX/XX, J. Z., trvale bytom Q., P. XXXX/XX, D. S., trvale bytom Q., ul. M. Q. XXXX/XX, E. P., trvale bytom Q., ul. E. T. XXXX/XX, pričom D. S. predal heroín v čase, keď bola v siedmom mesiaci gravidity a E. E. v čase, keď sa liečil z drogovej závislosti, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený v zmysle zákona SNR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za tento trestný čin bol obžalovaný E. R. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, 4 a 8 Tr. zák. a v spojení s § 43 Tr. zák. na ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému E. R. uložený tiež ochranný dohľad na 2 roky, pričom podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote včas podaným odvolaním napadol rozsudok obžalovaný E. R. pre nesprávnosť výrokov o vine, o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o ochrannom opatrení, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný E. R. odôvodnil odvolanie sám i prostredníctvom obhajcu. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa cíti byť nevinný, popiera v súlade so svojou obhajobou z prípravného i súdneho konania spáchanie skutku, ktorý podľa jeho názoru nenapĺňa skutkovú podstatu zažalovaného zločinu. Nepredával totiž drogu heroín tak, ako tvrdí obžaloba, ale iba zmes paracetamolu, kofeínu, resp. kakaa a ďalších látok, ktoré nahrádzajú heroín a pritom nie sú ako droga definované v zákone č. 138/1998 Z. z. v platnom znení. Obhajca ďalej poukazoval na to, že v konaní pred okresným súdom boli vypočutí viacerí svedkovia, medzi inými aj D. S., A. B. a iní, ktorí tvrdili, že síce nakupovali od obžalovaného látku, mysliac si, že ide o heroín, pričom však po jej užití sa nedostavili také výsledky, ako pri skutočnom užití heroínu. Látka, ktorú im obžalovaný predal, bola z hľadiska účinkov slabšia, pričom všetci zhodne nevylúčili možnosť zámery zakúpovanej drogy za inú látku. Túto skutočnosť potvrdili aj svedkovia E. a R. (ktorí taktiež užívali náhradnú látku „suboxon“). Táto pochybnosť je podľa neho veľmi dôležitým faktorom celého trestného stíhania a nebola dostatočne odstránená, preto podľa jeho názoru pri aplikácii zásady „in dubio pro reo“ okresný súd nesprávne vyhodnotil tieto dôkazy. Za ďalší dôkaz podporujúci tvrdenia obžalovaného považoval aj výpoveď PharmDr. D. T., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie farmácia, ktorý túto možnosť taktiež nevylúčil. Poukazoval tiež na to, že svedkovia uviedli aj to, že absolvujú odvykaciu liečbu, počas ktorej užívajú tzv. „suboxon“, čo je náhradnou látkou a táto výrazne ovplyvňuje aj ich psychiku, preto tento fakt, teda zmena vnímania reality, mohol podľa neho ovplyvniť ich výpovede v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom. Uviedol ďalej, že svedkovia, na základe výpovedí ktorých ho okresný súd odsúdil, uviedli, že zabezpečenie dôkazov - ich výpovedí v konaní pred vyšetrovateľom, nebol vo viacerých konkrétnych prípadoch dodržaný postup a zachované náležitosti svedeckej výpovede tak, ako to vyžaduje Trestný poriadok, keď uvádzali psychický nátlak vyšetrovateľa, zámerné pozmeňovanie výpovedí, či vyhrážanie sa vlastným trestným stíhaním (svedok U.), ako aj upretie zákonnej možnosti nevypovedať a mnohé iné. Namietal ďalej, že droga zaistená v prípravnom konaní u svedka B., u ktorej bola vykonaná aj expertíza na Kriminalisticko-expertíznom ústave PZ a evidovaná je ako listinný dôkaz KEÚ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12869, nie je drogou, ktorú by mal svedok od obžalovaného. J. B. totiž tvrdil v prípravnom konaní, že od obžalovaného nekupoval jednotlivé dávky tzv. skladačky, ale obžalovaný mu vždy heroín nasypal do malého mikroténového vrečka, pričom nevidel nikdy, že by to obžalovaný z niečoho odsýpal, že mal niečo pri sebe, ale vždy mal pre neho pripravenú drogu v tom vrečku. Toto svoje vyjadrenie z prípravného konania svedok B. zmenil až po deviatich mesiacoch od pôvodného výsluchu a tvrdil, že heroín mal od obžalovaného, preto podľa obhajcu išlo o účelové a nevierohodné tvrdenie. Namietal ďalej správnosť znaleckého posudku a výpovede znalca PharmDr. Jozefa Blahovca z dôvodu, že znalec sa podľa jeho názoru vyjadroval ku skutočnostiam, ktoré nespádajú do jeho odborných vedomostí, keď ustálil, že je nereálne, aby zmes paracetamolu, kofeínu, resp. kakaa a ostatných látok oklamala dlhoročného intravenózneho heroinistu alebo zmiernila jeho abstinenčné príznaky. Súčasne poukázal aj na to, že znalec nevylúčil možnosť, že existujú náhrady heroínu, na ktorých je založená aj celá detoxikačná liečba, pričom lekári podávajú abstínujúcim narkomanom syntetické zlúčeniny, o ktorých sú presvedčení, že zmiernia ich abstinenčné príznaky. V tejto súvislosti namietal, že nikto v konaní neskúmal, či existujú takéto prírodné zmesi. Za porušenie práva na obhajobu považoval postup okresného súdu, keď zamietal návrh obhajoby na doplnenie dokazovania znalcom z odboru psychiatrie, resp. psychológie, hoci podľa jeho názoru znalec z odvetvia farmácie, ktoré tvrdenia si okresný súd osvojil, nebol kompetentný sa vyjadrovať k psychike užívateľa heroínu, ktorý dostane inú náhradnú látku a v domnení, že ide skutočne o heroín po aplikácii takejto náhradnej látky jeho podvedomie reaguje akoby si aplikoval skutočne heroín. Podľa obhajoby takéto tvrdenie podporuje i fakt, že v minulosti bolo obžalovanému vznesené obvinenie pre totožný trestný čin, keďže u neho bola zaistená látka, o ktorej sa policajti domnievali, že ide o drogu, avšak expertízou bolo dokázané, že ide o tzv. „keratín“, resp. „kreatín“, ktorý sa nepovažuje za zakázanú látku a trestné stíhanie bolo zastavené. Podľa názoru obžalovaného a jeho obhajoby uvedené skutočnosti odôvodňujú presvedčenie, že napadnutý rozsudok je založený na dôkazoch, ktoré nie sú jednoznačné, pretože v konaní nebol zabezpečený jediný priamy, či nepriamy dôkaz o spáchaní žalovaného trestného činu a že napadnutý rozsudok je založený na špekuláciách a nepodložených tvrdeniach. Na podklade uvedených dôvodov obhajca obžalovaného alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby obžalovaného oslobodil spod obžaloby alebo aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a

rozhodol. Pre prípad, ak by odvolací súd neakceptoval ani jeden z uvedených alternatívnych návrhov, navrhol, aby obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Obžalovaný E. R. navyše sám v dôvodoch odvolania namietal, že príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky boli podľa jeho názoru vydané iba na základe úradného záznamu s dezinformáciou informátora - narkomana za finančnú odmenu, že neobsahujú riadne odôvodnenie, ani dôkazy odôvodňujúce ospravedlnenie zásahu do práva na súkromie a preto sú podľa neho nezákonné. Za nezákonné považoval aj jeho následné zadržanie v súkromných priestoroch SVB v mieste trvalého bydliska bez súhlasu (povolania) prokurátora, rovnako za nezákonné považoval aj jeho vzatie do väzby po uplynutí zákonnej 48 hodinovej lehoty na osobné prevzatie súdom dňa 28.2.2013 o 14.30 hod., čiže až 53 hodín po zadržaní dňa 26.2.2013 o 9.05 hod. Namietal ďalej, že mu bolo upreté právo nahliadnúť pri uzavretí vyšetrovacieho spisu v ÚVV Ilava do spisu so zdôvodnením, že vyšetrovateľ a advokát sa ponáhľajú domov za deťmi a prisľubom, že mu spis zašlú poštou, tiež, že obžaloba neobsahuje návrh na uloženie ochranného opatrenia v zmysle § 235 písm. f/ Tr. por., že prokurátorka, keď sa dozvedela z výsluchov svedkov o ich ovplyvňovaní, o vydieraní a donucovaní k výpovediam, ako aj o zmenenom obsahu zápisníc o ich výpovediach, bola povinná začať stíhanie a pokiaľ tak neurobila, svojou nečinnosťou sa dopustila trestných činov zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Tr. zák. a trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/, d/ Tr. zák. a že uznesením o ustanovení znalca bol znalec ovplyvňovaný súdom, aby vykonal znalecký posudok s prihliadnutím na nepravdu spočívajúcu v tom, že v predmetnej veci už bol vykonaný znalecký posudok, hoci ten bol v skutočnosti vypracovaný v inej veci. Podľa jeho názoru konanie orgánov činných v trestnom konaní je zaťažené vadou nezákonnosti a neústavnosti, preto na nezákonné dôkazy nemožno prihliadať a opierať o ne závery o vine obžalovaného, pričom z obsahu spisu a z jeho žiadostí o zmenu obhajcov podľa neho vyplýva, že v rozpore s § 44 ods. 1 Tr. por. figurovali ako neoficiálni členovia orgánov činných v trestnom konaní. Namietal ďalej, že mu v rozpore so zákonom bola upretá zákonná lehota 5 pracovných dní na prípravu na hlavné pojednávanie dňa 27.8.2013, o konaní ktorého bol upovedomený až na samotnom hlavnom pojednávaní a že mu bolo upreté právo obhajovať sa sám, o čo žiadal od začiatku trestného stíhania, aj po prekvalifikovaní skutku na obzvlášť závažný a najmä na hlavnom pojednávaní, keď sa obhajca JUDr. Podoba vzdal obhajoby, čím bolo podľa jeho názoru porušené ustanovenie § 37 ods. 4 Tr. por. V konaní podľa neho absentujú okolnosti okolo dôveryhodnosti a ovplyvňovania svedkov zo strany orgánov činných v trestnom konaní, keď najmä svedok B. bol privlečený na pojednávanie tzv. „s nožom na krku“ a celé hlavné pojednávanie mu stáli za chrbtom traja príslušníci polície, pričom podľa neho tento svedok účelovo zmenil výpoveď zo dňa jeho zadržania dňa 5.9.2012 v jeho neprospech, za čo obdržal odmenu od orgánov činných v trestnom konaní v podobe peňažného trestu za skutok nedovoleného prechovávanía omamných látok a vedenie motorového vozidla pod ich vplyvom, hoci mu hrozil nepodmienečný trest. Namietal tiež, že neúplnosť a nejasnosť skutkových zistení bola spôsobená najmä tým, že mu bolo upreté právo preštudovania spisu, čím bolo porušené právo na jeho obhajobu a že znalcovi nebolo umožnené znovu vypočuť svedkov. Vzhľadom na to, že v konaní sa vyskytujú aj dôkazy z inej trestnej veci týkajúcej sa svedka B., opakovane navrhol doplniť dokazovanie zabezpečením predmetného trestného spisu týkajúceho sa tohto svedka a oboznámiť ho v odvolacom konaní. Za nesprávny a neprimeraný považoval aj uložený trest, pričom poukazoval na to, že súd nemusel prihliadať na jeho predchádzajúce odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., avšak mal prihliadnúť na jeho veľmi dobré hodnotenie z ústavu na výkon väzby, ako aj na jeho osobné a rodinné pomery (na jeho nestabilné práce, na okolnosť, že matka je invalidná dôchodkyňa, na opakované dlžoby na nájomnom) a tiež aj na to, že právoplatnosť rozhodnutia o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorý teraz vykonáva, nastala 2.8.2013, takže podľa jeho názoru je tento trest dňom 2.10.2013 a preto uloženie ďalšieho trestu na tento vykonaný trest už podľa neho nie je možné. Na podklade uvedených dôvodov aj obžalovaný alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby ho oslobodil spod obžaloby alebo aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhol odvolanie obžalovaného E. R. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že všetky výroky napadnutého rozsudku, t. j. výroky o vine, o uloženom treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, ako aj o uloženom ochrannom opatrení považoval za vecne správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 27. septembra 2013, na verejnom zasadnutí dňa 22. októbra 2013 postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. a §

2 ods. 11 Tr. por. doplnil dokazovanie a to podľa § 269 Tr. por. prečítaním listinných dôkazov - prečítaním uznesenia o začatí trestného stíhania z 3.9.2012 ČVS: ORP-1259/TN-TN-2012, uznesenia o vznesení obvinenia z 5.9.2012 totožnej spisovej značky, výpovede obvineného A. z 11.2.2013, znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava z 23.11.2012 ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12869 a trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín z 29.5.2013, sp. zn. 1T/43/2013-31, právoplatného 8.8.2013 z pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/43/2013 týkajúceho sa obvineného A. B. a podľa § 270 ods. 2 Tr. por. oboznámením písomných prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky vyhotovených na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín zo dňa 7.9.2012, sp. zn. OSTN-V-214/2012-Ntt 3 na mobilnú účastnícku stanicu s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX užívateľa E. R. (čl. 64 až 110) a oboznámením písomných prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky vyhotovených na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín zo dňa 7.9.2012, sp. zn. OSTN-V-215/2012-Ntt 3 na mobilnú účastnícku stanicu s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX užívateľa E. R. (čl. 111 až 160) a podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o vine, o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o ochrannom opatrení, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného E. R. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o obhajobné vyjadrenia obžalovaného E. R. z hlavného pojednávania i z prípravného konania, ale predovšetkým o svedecké výpovede A. B., J. Z., E. U., S. F., D. S., C. R. a E. E., ale aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckého posudku PharmDr. Jozefa Blahovca, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia i z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní a o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného E. R., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich najmä s už uvedenými svedeckými výpoveďami A. B., J. Z., E. U., S. F., D. S., C. R. a E. E. i so zisteniami a závermi vyplývajúcimi zo znaleckého posudku PharmDr. Jozefa Blahovca, o vierohodnosti ktorých dôkazov nemal pochybnosti ani odvolací súd. Pravdivosť vyššie uvedených svedeckých výpovedí i správnosť zistení a záverov znalca jednoznačne preukázali totiž aj listinné dôkazy, ktorými odvolací súd doplnil dokazovanie, a to písomné prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky vyhotovené na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín zo dňa 7.9.2012, sp. zn. OSTN-V-214/2012-Ntt 3 na mobilnú účastnícku stanicu s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX užívateľa E. R. a písomné prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky vyhotovené na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín zo dňa 7.9.2012, sp. zn. OSTN-V-215/2012-Ntt 3 na mobilnú účastnícku stanicu s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX užívateľa E. R., ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/43/2013 týkajúceho sa obvineného A. B. prečítané uznesenia o začatí trestného stíhania z 3.9.2012 ČVS: ORP-1259/TN-TN-2012, o vznesení obvinenia z 5.9.2012 totožnej spisovej značky, výpoveď obvineného A. B. z 11.2.2013, znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava z 23.11.2012 ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12869 a trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín z 29.5.2013, sp. zn. 1T/43/2013 - 31, právoplatný 8.8.2013. Svedkovia A. B., J. Z., E. U., S. F., D. S., C. R. a E. E., ktorí boli na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vypočutí kontradiktórnym spôsobom, v zhode s ich výpoveďami z prípravného konania jednoznačne potvrdili, že od obžalovaného kupovali heroín, pričom podrobne a v zhode s obsahom záznamov telekomunikačnej prevádzky a ich prepisov jednoznačne presvedčivo opísali kedy, akým spôsobom a v akom množstve kupovali heroín práve od obžalovaného. Navyše, vo vzťahu k ich závislosti od užívania heroínu a k ich skúsenostiam s jeho užívaním, nielenže jednoznačne označili heroín ako látku, ktorú si od obžalovaného kupovali, ale vyvrátili aj jeho obhajobné tvrdenie, že by malo ísť len o zmes paracetamolu a kofeínu, či dokonca len o neškodnú látku s prevažujúcim obsahom kakaa, čo napokon potvrdzuje aj množstvo dávok predaných týmto svedkom, ktoré je zadokumentované v prepisoch záznamov telekomunikačnej prevádzky v časovom období od 7.9.2012 do 7.12.2012 (čl. 64 až 160). V uvedenom smere obhajobné tvrdenie obžalovaného vyvrátili aj zistenia a závery znalca z odvetvia farmácie, podľa ktorých je nereálne nielen to, aby zmes paracetamolu a kofeínu oklamala dlhoročného intravenózneho požívateľa heroínu, ale aby aj odstránila alebo zmiernila jeho abstinenčné príznaky. Uvedený záver potvrdzuje napokon aj skutočnosť, že vyššie uvedení svedkovia boli závislí na heroíne, podstúpili odvykaciu liečbu, pričom

v prípade, ak by užívali len zmes paracetamolu a kofeínu, či dokonca kakaa tak, ako prezentoval obžalovaný, nemohla by u nich vzniknúť závislosť od heroínu a nemuseli by sa liečiť. Skutočnosť, že obžalovaný predával heroín a nie len zmes paracetamolu a kofeínu, či dokonca len neškodnú látku s prevažujúcim obsahom kakaa, potvrdzujú v nadväznosti na výpoveď svedka A. B. aj listinné dôkazy vyplývajúce z obsahu pripojeného trestného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/43/2013. Dve papierové skladačky s obsahom práškovej hnedej látky vykazujúcej znaky heroínu, ktoré dňa 3.9.2012 v čase o 10.20 hod. v meste Trenčín na ul. Bratislavskej za čerpacou stanicou SHELL pri železničnej stanici vedľa nákupnej rampy v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia mal u seba svedok A. B., ktorý za ich neoprávnené prechovávanie bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín z 29.5.2013, sp. zn. 1T/43/2013-31, právoplatným 8.8.2013 a ktoré podľa jeho svedeckého tvrdenia jednoznačne kúpil od obžalovaného E. R., obsahovali podľa v uvedenej trestnej veci podaného znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava z 23.11.2012 ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12869 jednoznačne heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 248 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 9,0 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) obsahujúce 22mg absolútneho heroínu a zodpovedajúce dvom obvykle jednorazovým dávkam drogy. V uvedenej trestnej veci bolo vedené trestné stíhanie len proti A. B., ktorý predmetné dve skladačky mal u seba a vydal dobrovoľne policajtom, preto je logické vysvetlenie, že svedok A. B. v tom čase v procesnom postavení obvineného neuviedol (zamlčal) svoj zdroj (meno osoby), od ktorej heroín kúpil a urobil tak až v teraz v posudzovanej veci vedenej proti obžalovanému v procesnom postavení svedka a navyše za situácie, keď vzájomný nákup a predaj heroínu medzi ním a obžalovaným bol dostatočne zadokumentovaný na záznamoch telekomunikačnej prevádzky. Nie sú preto pochybnosti o vierohodnosti jeho svedeckej výpovede a rovnako tomu je aj v prípade výpovedí svedkov J. Z., E. U., S. F., D. S., C. R. a E. E. vypočutých na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Z vykonaných dôkazov, z nich najmä z prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky bolo navyše preukázané nielen to, že obžalovaný záujemcom o drogy predával heroín, ale aj to, že pre prípad jeho možnej kontroly políciou mal pripravené skladačky, ktoré heroín neobsahovali. Z prepisu záznamu telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovaným E. R. a svedkom A. B. zo dňa 8.10.2012 o 14.14 hod. (hovor č. 2923 na čl. 159) totiž jednoznačne vyplýva, že svedok A. B. sa sťažoval, že obžalovaný mu dal namiesto heroínu nejakú farbu a obžalovaný E. R. sa ospravedlnil, že mu dal asi to, čo má pre policajtov a keď príde za hodinu všetko napraviť („ty k...t, ja som Ti asi dal to, čo mám pre policajtov“). Navyše obdobný záver vyplýva aj z uznesenia povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ, odboru poriadkovej polície Obvodného oddelenia PZ Trenčín zo dňa 6.10.2011 ČVS: ORP-1425/TN-TN-2011, ktorým trestné stíhanie začaté podľa § 199 ods. 1, 2 Tr. por. len vo veci pre skutok, ktorým neznámy páchatel' (mal ním byť práve obžalovaný E. R.) dňa 20.7.2011 o 13.40 hod. v Trenčíne na ul. W. prechovával na sedadle spolujazdca vozidla zn. Audi A3 EČV: TN-XXX DN jedno igelitové vrecúško s obsahom bielej kryštalickej látky o množstve 8 g a ktorý bol kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., zastavil podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pretože znaleckým skúmaním bolo zistené, že uvedená látka obsahuje keratín o hmotnosti 7809 mg bez prítomnosti omamných a psychotropných látok, pričom keratín nie je zaradený medzi omamné a psychotropné látky. V uvedenom smere prítom nezodpovedá skutočnosti, že by obžalovanému bolo vznesené obvinenie pre uvedený prečin, pretože trestné stíhanie bolo začaté podľa § 199 ods. 1, 2 Tr. por. len vo veci.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný E. R.. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Rovnako nepovažoval za dôvodné ani námietky obžalovaného vo vzťahu k správnosti a zákonnosti konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo a týkajúce sa zákonnosti rozhodnutí o jeho vzatí do väzby, rozhodnutí o použití informačno technických prostriedkov, upretia práva nahliadnuť do spisu a porušenia práva na obhajobu, pretože nemajú podklad v obsahu spisu a vo vykonaných dôkazoch. Zákonnosť zadržania obžalovaného i jeho vzatia do väzby posudzovali, prítom opakovane, tak súd prvého stupňa (v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie), ako aj krajský súd, pričom nezistili žiadne pochybenia a s námietkami obžalovaného, opakovane vznesenými aj v dôvodoch odvolania, sa náležite vysporiadali. Obžalovaný E. R. bol vyšetrovateľom podľa § 86 Tr. por. zadržaný dňa 26.2.2013 o 9.05 hod. po telefonickom vyrozumení a súhlase prokurátora (čl. 8), prokurátor spolu s návrhom na vzatie do väzby dal obžalovaného do dispozície sudcovi pre prípravné konanie dňa 28.2.2013 o 08.25

hod. (nevyžaduje sa pritom priame fyzické odovzdanie osoby obvineného sudcovi pre prípravné konanie, ale postačuje aj odovzdanie tzv. cestou cely pre predbežné zadržanie), od tejto doby výlučne sudca pre prípravné konanie mohol dať príkaz na predvedenie obžalovaného na výsluch a aj tak urobil, vypočul obvineného dňa 28.2.2013 o 14.10 hod. a rozhodol o jeho vzatí do väzby dňa 28.2.2013 o 14.50 hod. (čl. 15 - 18, 19 - 26), teda zákonným postupom a v lehotách ustanovených v § 87 ods. 1, 2 Tr. por. Odvolací súd v uvedenom smere rovnako nezistil opodstatnenosť odvolacích námietok obžalovaného, preto ich neakceptoval a v podrobnostiach poukazuje na uznesenie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín z 28.2.2013, sp. zn. 0Tp/11/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 13.3.2013, sp. zn. 2Tpo/14/2013 o vzatí obvineného do väzby a stanovení jej začiatku od 26.2.2013 od 09.05 hod., na uznesenie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín z 25.4.2013, sp. zn. 0Tp/31/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 2.5.2013, sp. zn. 23Tpo/20/2013 o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby, na uznesenie Okresného súdu Trenčín zo 6.6.2013, sp. zn. 8T/65/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 11.6.2013, sp. zn. 3Tos/49/2013 o ponechaní obžalovaného vo väzbe po podaní obžaloby a o neprijatí písomného sľubu obžalovaného na nahradenie jeho väzby, na uznesenie Okresného súdu Trenčín z 25.7.2013, sp. zn. 8T/65/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 30.7.2013, sp. zn. 23Tos/69/2013 o zamietnutí žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby i na uznesenie Okresného súdu Trenčín z 27.8.2013, sp. zn. 8T/65/2013 v spojení s uznesením Okresného súdu v Trenčíne z 13.9.2013, sp. zn. 8T/65/2013 o zamietnutí žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby a o neprijatí písomného sľubu obžalovaného i záruky dôveryhodnej osoby na nahradenie jeho väzby, so zisteniami a závermi ktorých sa jednoznačne stotožňuje.

O použití informačno-technických prostriedkov podľa § 115 Tr. por. (odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky čl. 64 - 65 a 111 - 112) rozhodli zákonní sudcovia zákonom zodpovedajúcim spôsobom, ich rozhodnutia sú náležite odôvodnené a dôvodnosť ich použitia potvrdzujú na ich základe vyhotovené záznamy telekomunikačnej prevádzky. Ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného neboli dôvodné a odvolací súd ich preto neakceptoval.

Obvinenému E. R. bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne, OKP zo dňa 25.02.2013, ČVS: ORP-860/1-OVK-TN-2012 vznesené obvinenie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr.zák., preto na základe uznesenia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín z 28.2.2013, sp. zn. 0Tp/11/2013 o vzatí obvineného E. R. do väzby a o stanovení jej začiatku od 26.2.2013 od 09.05 hod. vznikol u neho už v prípravnom konaní dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por.. Obžalovaný E. R. dňa 28.2.2013 po rozhodnutí sudcu pre prípravné konanie o jeho vzatí do väzby si obhajcu nezvolil, preto opatrením sudcu pre prípravné konanie z 28.2.2013 (čl. 30) mu bol ustanovený za obhajcu advokát Mgr. Branislav Mikita. Na podklade žiadosti obžalovaného z 23.4.2013 o zmenu obhajcu bol opatrením z 30.4.2013 ustanovený obhajca Mgr. Branislav Mikita v súlade s § 43 ods. 1, 2 Tr. por. oslobodený od povinnosti obhajovania a namiesto neho bol obžalovanému opatrením sudcu pre prípravné konanie z 30.4.2013 (čl. 30 až 30b) ustanovený iný obhajca v osobe advokáta JUDr. Karola Porubčina. Vzhľadom na to, že obžalovaný E. R. si namiesto ustanoveného obhajcu dňa 21.5.2013 zvolil obhajcu JUDr. Jozefa Podobu (plná moc bola doručená súdu 31.5.2013 - čl.212 - 213), ktorý obžalovaného obhajoval na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom, ustanovenie obhajcu JUDr. Karola Porubčina bolo opatrením predsedu senátu okresného súdu z 13.6.2013 zrušené (čl.239). Zvolený obhajca JUDr. Jozef Podoba na hlavnom pojednávaní dňa 27.8.2013, vzhľadom na námietky obžalovaného proti osobe zvoleného obhajcu i spôsobu obhajoby vznesené na tomto hlavnom pojednávaní, vypovedal plnú moc obžalovanému, preto predseda senátu opatrením z 27.8.2013 v súlade s ustanovením § 37 ods. 1 písm. a/ a c/ Tr. por. a § 40 ods. 1 Tr. por. ustanovil obžalovanému obhajcu v osobe JUDr. Karola Porubčina. Z ustanovenia § 37 ods. 4 Tr. por. vyplýva, že ak ide o prípad povinnej obhajoby podľa odseku 1 písm. c/ § 37 Tr. por. (ak ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine), obvinený sa môže po prvej porade s obhajcom výslovným vyhlásením vzdať práva na povinnú obhajobu. V posudzovanej veci však išlo o dôvod povinnej obhajoby nielen podľa § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (konanie o obzvlášť závažnom zločine po zmene právnej kvalifikácie), ale aj podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (obžalovaný bol vzatý do väzby dňa 28.2.2013 so stanovením začiatku väzby od 26.2.2013 od 09.05 hod.), preto vzdanie sa práva na povinnú obhajobu nielenže neprichádzalo do úvahy, ale obžalovaný v prípravnom konaní i v konaní pred súdom také výslovné vyhlásenie ani neurobil. Navyše obžalovaný v súlade s jeho právami uvedenými v § 34 a nasl. Tr. por. uplatnil svoje právo na obhajobu nielen prostredníctvom ustanovených obhajcov a zvoleného obhajcu, ale aj sám a to tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa a rovnako aj v odvolacom konaní, keď odmietol vypovedať, odmietol dňa 26.2.2013 prevziať uznesenie o vznesení obvinenia, odmietol

podpísať zápisnicu o jeho zadržaní i o jeho výsluchu dňa 26.2.2013, odmietol podpísať zápisnicu o jeho výsluchu pred súdom pre prípravné konanie dňa 28.2.2013, tiež zápisnicu o výsluchu obvineného zo 6.5.2013, odmietol preštudovať vyšetrovací spis a odmietol podpísať aj záznam o preštudovaní spisu zo 6.5.2013, keď v prípravnom konaní obžalovanému na jeho žiadosť vyšetrovateľ a v konaní pred súdom predseda senátu umožnili nahliadnuť do spisu, keď v konaní pred súdom prvého stupňa sa vyjadroval k vykonaným dôkazom a navrhoval vykonanie ďalších dôkazov a keď podané odvolanie odôvodnil za obžalovaného nielen ustanovený obhajca, ale aj sám obžalovaný (čl. 5 - 8, 16, 30 - 32, 185, 224, 234, 343 - 345). V súlade s ustanovením § 247 ods. 1 Tr. por. termín hlavného pojednávania určil predseda senátu súdu prvého stupňa na deň 25.7.2013 a keďže obžalovanému bolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie už dňa 20.6.2013, mal obžalovaný od doručenia predvolania lehotu viac ako päť pracovných dní, čo znamená, že mal reálnu možnosť náležite sa pripraviť na kontradiktórne súdne pojednávanie. Na tomto hlavnom pojednávaní mu bolo oznámené aj odročenie hlavného pojednávania podľa § 277 Tr. por. na deň 22.8.2013 a rovnako aj po vykonaní hlavného pojednávania dňa 22.8.2013 bolo obžalovanému (tiež jeho obhajcovi i prokurátorovi) oznámené odročenie hlavného pojednávania podľa § 277 Tr. por. na deň 27.8.2013, preto v dôsledku odročenia hlavného pojednávania podľa § 277 Tr. por. nebola už u obžalovaného (rovnako ani u ostatných procesných strán) daná zákonná povinnosť znovu zachovať lehotu minimálne 5 pracovných dní na prípravu na odročené hlavné pojednávanie. Odvolací súd teda zistil, že v konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, nebolo porušené právo obžalovaného na obhajobu a súd prvého stupňa a pred ním aj orgány prípravného konania postupovali zákonným spôsobom. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a preto ich neakceptoval.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa preto nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného E. ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. zhodne s obžalobným návrhom, pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a k právnomu posúdeniu jeho konania nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému E. R., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu postupoval v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, 4 a 8 Tr. zák. a v spojení s § 43 Tr. zák. vo výmere 15 rokov za súčasného uloženia ochranného dohľadu na 2 roky, zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny vysoký stupeň závažnosti obžalovaným spáchaného trestného činu, ako aj zistený prevažujúci pomer priťažujúcich okolností a pomery obžalovaného E. R. tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa. Uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Aj tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného E. R. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o ochrannom opatrení, preto neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného E. R..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného E. R. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.